REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj P-683/2025-28

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E NJ E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji Eli Mišuri Stopfer, u pravnoj stvari tužiteljice Marijane Perković iz Zagreba, I Petruševec II odvojak 7, OIB 99314540148, koju zastupa punomoćnik Marijo Lovrić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Zagrebačka banka d.d. iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, koga zastupa punomoćnica Margita Kiš Kapetanović, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Porobija i Porobija u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 16. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnice tuženika – odvjetnika Krešimira Vestića, 29. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da su ništetne ugovorne odredbe iz ugovora o namjenskom kreditu broj 3208248738/07 zaključenog između tužiteljice i tužene 12. siječnja 2007., a koji je solemniziran kod Javnog bilježnika Željke Maroslavac iz Zagreba, posl. br. OU-196/07 dana 23.01.2007.g., na iznos od 199.400,00 CHF (slovima: sto devedeset devet tisuća četristo švicarskih franaka) i to :

Članak 2. stavak 1.

Korisnik kredita dužan je Kreditoru platiti u anuitetima iznos od = 199.400,00 CHF (stodevedesetdevettisućačetristošvicarskihfranaka) i redovnu kamatu koja je tijekom postojanja obveze po svom Ugovoru promjenjiva u skladu s promjenama tržišnih uvjeta, a temeljem Odluke o kamatnim stopama Zagrebačke banke d.d. i Ugovora o odobravanju stambenih kredita, kredita za kupnju motornih vozila i gotovinskih nenamjenskih kredita zaposlenicima društva Billa d.o.o. sklopljenog dana 10.02.2006.g. i Dodatka Ugovoru o odobravanju stambenih kredita, kredita za kupnju motornih vozila i gotovinskih nenamjenskih kredita zaposlenicima društva Billa sklopljenog dana 10.10.2006.g. (u daljnjem tekstu: Ugovor o suradnji), koja na dan

sklapanja ovog Ugovora iznosi 4,30% godišnje (slovima: četiricijelatrideset posto), interkalarnu kamatu po stopi jednakoj stopi redovne kamate, sve u kunskoj protuvrijednosti na dan plaćanja, obračunato po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja.
Članak 7. stavak 1.
Korisnik kredita otplaćuje kredit u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti = 1.076,61 CHF (slovima: jednatisućasedamdesetšesti I 61/100 CHF) obračunatoj po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem za CHF na dan plaćanja. Iznos anuiteta sadrži glavni dug i kamatu obračunatu temeljem kamatne stope na dan sklapanja ovog Ugovora. Za slučaj izmjene redovne kamatne stope sukladno Odluci o kamatnim stopama Kreditora Korisnik kredita pristaje da Kreditor povisi ili snizi iznos anuiteta, te se obvezuje plaćati tako izmijenjene anuitete. O izmijenjenom iznosu anuiteta Kreditor će obavijestiti Korisnika kredita u skladu s Općim uvjetima poslovanja Kreditora.

II Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d. isplatiti tužiteljici Marijani Perković iznos od 3.985,27 eura i iznos od 5.420,78 eura.

III Odbija se, kao djelomično neosnovan, tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi na utvrđenje ništetnosti ugovorne odredbe iz ugovora o namjenskom kreditu broj 3208248738/07 zaključenog između tužiteljice i tužene 12. siječnja 2007., a koji je solemniziran kod Javnog bilježnika Željke Maroslavac iz Zagreba, posl. br. OU-196/07 dana 23.01.2007.g., na iznos od 199.400,00 CHF (slovima: sto devedeset devet tisuća četristo švicarskih franaka) i to:
Članak 1.
Kreditor odobrava i stavlja na raspolaganje Korisniku kredita kredit u kunskoj protuvrijednosti od = 199.400,00 CHF (stodevedesetdevettisućačetristošvicarskihfranaka) obračunato prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke.

IV Odbija se tužbeni zahtjev na isplatu iznosa od 22.781,29 eura sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 1. listopada 2015. do isplate, na isplatu iznosa od 2.110,19 eura, na isplatu iznosa od 8.324,31 eura sa zateznom kamatom od 1. listopada 2015. do isplate, kao i na iznos 4.645,30 eura sa zateznom kamatom od 12. lipnja 2019. do isplate.

i

r i j e š i o j e

I. Odbija se, kao neosnovan, prijedlog tužiteljice za donošenjem privremene mjere, koji glasi: „Radi osiguranja tražbine tužiteljice određuje se privremena mjera kojom se određuje odgoda/zastoj izvršenja ugovora o namjenskom kreditu broj 3208248738/07 (kreditna partija 7103468116) od 12. siječnja 2007., koji je solemniziran kod Javnog bilježnika Željke Maroslavac iz Zagreba, posl. br. OU-196/07 dana 23.01.2007.g., na iznos od 199.400,00 CHF (slovima: sto devedeset devet tisuća četristo švicarskih

franaka) te dodatka ugovoru o kreditu temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju, konverzije kredita u kredit uz valutnu klauzulu u EUR broj 01/2016 od 5. veljače 2016. potvrđen po javnom bilježniku Željka Maroslavac iz Zagreba, Avenija Dubrovnik12, posl. br. OV-4351/16 dana 12. veljače 2016. Odgoda/zastoj smatra se provedenom danom dostave ovog rješenja protustranci. Privremena mjera ostaje na snazi do pravomoćnog okončanja ovog poastupka. Žalba protiv ovog rješenja ne odgađa provedbu privremene mjere.“

II. Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi i tijekom postupka tvrdi kako je s tuženikom sklopila 12. siječnja 2007. Ugovor o kreditu broj 3208248738/07, kojim je ugovoreno da će joj tuženik staviti na raspolaganje iznos od 199.400,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti. Nadalje, Ugovorom o kreditu ugovorena je promjenjiva kamatna stopa koja je na dan sklapanja Ugovora o kreditu iznosila 4,30 % godišnje, a koja se kamatna stopa mijenja jednostranom odlukom Tuženika. Navodi i kako je 5. veljače 2016. sklopljen Aneks Ugovoru o kreditu kojim se vrši konverzija kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR. Poziva se na presudu u postupku kolektivne zaštite koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu poslovni broj P-1401/12, koja je potvrđena presudom Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-7129/13 od 13. lipnja 2014. u odnosu na dio o ništetnosti promjenjive kamatne stope, a u odnosu na valutnu klauzulu presudom Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-6632/2017 od 14. lipnja 2018. Smatra kako se radi o nejasnim, neodređenim i nepoštenim odredbama te da je tužena banka zlorabila svoj položaj jače ugovorne strane. Smatra i da je tužena banka stekla nepripadnu korist uslijed ništetnih odredbi. Uz navedeno, tvrdi kako je takvim nepoštenim postupanjem tužena banka nanijela tužiteljici štetu u visu narušenja zdravlja u vidu nesanice, visoke emocionalna napetosti, mučnine, glavobolja, noćnih mora, tremora psihogene naravi, straha i nesigurnosti zbog mogućeg porasta mjesečnih anuiteta te osjećaj beznađa i besperspektivnosti. Zbog navedenoga, potražuje od tužene banke i naknadu neimovinske štete. Predlaže, stoga, specificiranim zahtjevom iz podneska od 19. studenoga 2025., sudu donijeti presudu kojom se: - utvrđuju ništetnima odredbe predmetnog ugovora i to one sadržane pod čl. 1., 2. i 7. ugovora, - nalaže se povrat preplaćenog iznosa na temelju ništetnih odredbi o vezanosti uz valutu švicarski franak i odredbi o promjenljivosti kamatne stope u skladu s odlukama banke u iznosu 24.891,48 eura sa zateznom kamatom, - kojom se nalaže tuženiku izvršiti povrat razlike zbog manje priznatog umanjenja glavnice prilikom konverzije u iznosu 8.324,31 eura sa zateznom kamatom od 1. listopada 2015. do isplate, - kojom se nalaže tuženiku naknaditi tužiteljici neimovinsku štetu u visini 4.645,30 eura sa zateznom kamatom od podnošenja tužbe do isplate, - kojom, se određuje privremena mjera kao osiguranje potraživanja tužiteljice iz ovoga postupka i – kojom se nalaže tuženiku naknaditi troškove postupka tužiteljici, zajedno sa zateznom kamatom.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava osnovanost i visinu tužbe. Osporava tužiteljici svojstvo potrošača, ističe prigovor zastare, napominje kako

je u konkretnom slučaju sklopljen Dodatak Ugovoru o kreditu te je time tužiteljica izjednačena s položajem u kojemu bi bila da je koristila kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u Eur te da su prilikom provedbe konverzije uzeti u obzir cjelokupni uplaćeni iznosi. Smatra da je tužiteljica bila obaviještena o načinu promjene kamatne stope te da joj takva odredba nije mogla biti jasna ni nerazumljiva. Osporava i tijek zatezne kamate na tražene iznose. Smatra neosnovanim zahtjev radi naknade neimovinske štete osporavajući postojanje uzročne veze između sklapanja predmetnog ugovora i zdravlja tužiteljice. Osporava i postojanje pretpostavki za određivanjem privremene mjere, smatrajući da tužiteljica nije dokazala postojanje opasnosti zbog koje bi istu valjalo odrediti. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, uz naknadu troškova postupka tuženiku.

2.1. Tuženik se na ročištu održanom 27. lipnja 2026. usprotivio preinaci tužbe iz podneska tužiteljice od 19. studenoga 2025., no sud je takvu preinaku dopustio raspravnim rješenjem na temelju odredbe čl. 190. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. - dalje u tekstu: ZPP) kojom je propisano da tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave, ako je bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka, što u konkretnom slučaju sud smatra, s obzirom da tužitelj ne raspolaže takvim stručnim znanjem kakvo je potrebno da bi se točno utvrdio iznos preplate po predmetnim ništetnim odredbama, što je u skladu i sa zaključkom Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Su IV - 162/2021 sa sastanka predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog u Zagrebu, 26. studenoga 2021., kojim je zauzet izričit stav da je u predmetima po tužbama korisnika kredita u švicarskim francima dopuštena preinaka tužbe nakon provedenog dokaza financijskim vještačenjem, a tužiteljica je tim podneskom tužbeni zahtjev uskladila s izračunom financijskog vještaka.

3. Predmet spora je potraživanje tužiteljice prema tuženiku s obzirom na ništetnost odredbi iz predmetnog Ugovora o kreditu, sklopljenog između stranaka 12. siječnja 2007., kojima je ugovoreno da se kredit otplaćuje u kunskoj protuvrijednosti valute švicarski franak obračunato po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem za CHF na dan plaćanja, kao i da je kamatna stopa promjenljiva u skladu s odlukama tuženika te pitanje je li takvo potraživanje zastarjelo, ima li tužiteljica svojstvo potrošača te je li tužiteljica izgubila pravo na povrat plaćenoga po ništetnoj odredbi o vezanosti otplate kredita uz valutu švicarski franak s obzirom na sklopljen Dodatak Ugovoru o kreditu u skladu s odredbama Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine 102/2015 - u nastavku „ZID ZPK/15“), a uz navedeno predmet spora je i potraživanje tužiteljice radi naknade neimovinske štete zbog oštećenja zdravlja uslijed takvih ništetnih odredbi predmetnog Ugovora.

4. Radi utvrđivanja navedenih spornih okolnosti, sud je tijekom dokaznoga postupka izveo sljedeće, po strankama predložene, dokaze: izvršen je uvid u Ugovor o kreditu od 12.1.2007. (list 25-35 spisa), izvršen je uvid u Dodatak Ugovora o kreditu od 5.2.2016. (list 36-48 spisa), u preostalu kreditnu dokumentaciju (list 58-81 spisa), provedeno je financijsko vještačenje po sudskom vještaku Zrinku Ručeviću iz Ručević

vještačenja d.o.o. (list 342-355 spisa), saslušana je tužiteljica (list 382-383 spisa) te je vještak usmeno obrazložio nalaz i mišljenje (list 383-384 spisa).

5. Osim navedenih dokaza koji su izvedeni, nijedna od stranaka nije stavljala druge dokazne prijedloge, dok je tužiteljica odustala od dokaznog prijedloga za saslušanjem svjedoka Anđelke Torpek, Martine Kovačec, Sandre Gašpar i Mirjane Igrec, kao i od dokaznog prijedloga za provođenjem psihijatrijskog vještačenja, tako da su u ovome postupku izvedeni svi predloženi dokazi.

6. Sud je, na temelju odredbe čl. 8. ZPP-a i provedenog dokaznog postupka, a cijeneći izvedene dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti, utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

7. Na spornu okolnost ništetnosti predmetnih odredbi Ugovora o promjenljivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli vezanoj uz valutu CHF, izvršen je uvid u predmetni Ugovor o kreditu od 12. siječnja 2007., u kojemu je ugovoreno da se kredit otplaćuje u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti valute CHF obračunatoj po srednjem tečaju Banke za CHF na dan plaćanja, kao i da je kamatna stopa promjenljiva u skladu s odlukama banke.

8. Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. Pž-6632/17-10 od 14. lipnja 2018., kojom je potvrđena prvostupanjska presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., pravomoćno je utvrđeno da je da je tužena u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. godine povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženica kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time tužena postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 96/03) u razdoblju od 01.06.2004. godine do 06.08.2007. godine i to člancima 81., 82. i 90., a od 07.08.2007. godine do 31.12.2008. godine protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima, te da je u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., a koja povreda traje i nadalje, povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom tuženice i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženica kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tužene o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa je time tužena

postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 96/03) u razdoblju od 10. rujna 2003. do 6. kolovoza 2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. pa nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

9. Navedenom pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., dakle, riješeno je prethodno pitanje glede ništetnosti odredbi iz ugovora o kreditu koje je tužena sklapala sa potrošačima u utuženim razdobljima, a kojim odredbama je bila ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom trajanja ugovornih obveza promjenljiva u skladu s jednostranim odlukama banke, kao i prethodno pitanje glede ništetnosti odredbi iz ugovora o kreditu koje je tužena sklapala sa potrošačima u utuženim razdobljima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nije kao trgovac potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

10. Što se tiče pravnih učinaka presude donesene po kolektivnoj tužbi, valja reći da je odredbom čl. 502.c ZPP propisano da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavka 1. ZPP-a (kolektivna tužba) da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štititi. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

11. Na okolnost aktivne legitimacije, svojstva potrošača te informiranosti tužitelja o parametrima bitnim za donošenje valjane odluke temeljene na potpunoj obavijesti, saslušana je tužiteljica, dok drugih dokaznih prijedloga na te okolnosti nije bilo u ovome postupku.

12. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da je predmetni ugovor o kreditu sklopila, jer su joj bila potrebna sredstva za kupnju stana u kojemu i danas stanuje i koji je korišten isključivo u tu svrhu. Odlučila se za kredit vezan uz valutu CHF, jer je to bila najpovoljnija varijanta. Nitko ju pritom nije upozorio ni na kakve rizike vezane uz sklapanja takvog ugovora. Nitko joj nije objasnio ni na koji način će se mijenjati kamatna stopa iz ugovora. Nije imala utjecaj na sadržaj ugovora, ugovor joj je predočen na unaprijed sastavljenom obrascu od banke. Ona je platila sve rate kredita. Sklopila je i Dodatak ugovoru o konverziji, bila je u teškoj financijskoj situaciji, a ni tada joj nitko nije objasnio ništa vezano uz posljedicu sklapanja toga dodatka. Što se utjecaja na zdravlje tiče, patila je od nesanice, a i danas ima problem sa štitnjačom za koji vjeruje da je povezan upravo s rastom rate kredita.

13. Iskaz tužiteljice je prihvaćen, s obzirom da je iskazivala životno i logično, a iskaz je u skladu s ostalim dokazima izvedenima u ovome postupku.

14. Odredbom čl. 3. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 96/03, dalje: ZZP) potrošač je definiran kao svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu, u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti. S obzirom na prihvaćen iskaz tužiteljice, iz kojega proizlazi kako su sredstva iz Ugovora o kreditu iskorištena isključivo za kupnju stana u kojemu živi, to sud zaključuje da je tužiteljica sklopila predmetni Ugovor o kreditu u svojstvu potrošača.

15. Također, na temelju prihvaćenog iskaza tužiteljice utvrđeno je da tužiteljica nije imala mogućnost pregovaranja o predmetnim odredbama ugovora niti su joj pružene informacije na temelju kojih bi mogla procijeniti rizik sklapanja takvog ugovora, a nije joj niti ponuđeno sklapanje ugovora koji nije bio vezan uz valutu švicarski franak.

16. Odredbom čl. 323. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, dalje: ZOO) propisano da je u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a tužiteljica je postavila kondemnatorni zahtjev na isplatu iznosa koji su plaćeni tuženiku na temelju ništetnih odredbi predmetnog Ugovora o kreditu, čija ništetnost je utvrđena presudom u kolektivnom sporu, iz čega jasno proizlazi da se radi o pojedinačnoj parnici vezanoj za utvrđenja iz kolektivnog spora, s obzirom i na utvrđenje u ovome postupku kako tužiteljica ima svojstvo potrošača te kako nije bila informirana od tuženika u pogledu rizika sklapanja ugovora vezanog uz valutu švicarski franak niti u pogledu metodologije kojom će se mijenjati kamatna stopa određena Ugovorom.

17. Stoga, s obzirom da je na temelju uvida u Ugovor o kreditu od 12. siječnja 2007., utvrđeno da se pravni učinci pravomoćne presude iz kolektivnog spora protežu i na odredbe predmetnog Ugovora, s obzirom na razdoblje u kojemu je predmetni Ugovor o kreditu sklopljen, kao i s obzirom da je njime ugovorena promjena kamatne stope čija visina će se mijenjati u skladu s Odlukom tuženika o kamatnoj stopi te je korištena ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnog ugovora tuženik kao trgovac nije tužitelja kao potrošača u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, to su predmetne ugovorne odredbe, sadržane u Ugovoru o kreditu, koje se odnose na jednostrano promjenljivu kamatnu stopu i vezanost otplate kredita uz valutu švicarski franak, ništetne.

18. S obzirom da se radi o ništetnim odredbama, to se te odredbe među strankama ne mogu primijeniti i tuženik nema pravo na naplatu svog potraživanja na temelju takvih ugovornih odredbi, odnosno, u skladu s odredbom čl. 323. ZOO-a, tuženik je dužan vratiti tužitelju sve što je primio po osnovama koje su utvrđene ništetnim. Dakle, tužitelj bi imao pravo na povrat u dijelu u kojem je njegova obveza preplaćena, i to kao razliku između iznosa obračunatog po tečaju za valutu CHF primijenjenog kod otplate i tečaja na dan isplate kredita, kao i razliku onoga što je plaćeno po predmetnom Ugovoru i onoga što bi bilo plaćeno da Ugovor nije sadržavao ništetnu odredbu o promjenljivosti kamatne stope u skladu s odlukama tuženika.

19. Međutim, s obzirom da su stranke 5. veljače 2016. sklopile Dodatak Ugovoru o kreditu temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom

kreditiranju (Narodne novine, broj 102/2015), kojim je izvršena konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu u Eur, to je cjelokupan iznos koji je tužiteljica uplatila do dana obračuna konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po kreditu uz valutnu klauzulu u Eur. Kako je cjelokupni iznos svih uplata koje je tužiteljica izvršila do datuma konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po novom eurskom kreditu, to nije preostao nikakav iznos preplate koji bi se u ovome postupku tužiteljici mogao vratiti. Naime, tuženik je na temelju kogentnih odredbi čl. 19.c ZIDZPK u izračun konverzije uvrstio sve iznose koje je za vrijeme otplate kredita primio od tužiteljice, uključivo i sve iznose koje je primio uz primjenu valutne klauzule u CHF, a to uključuje i razliku između stvarno naplaćenog anuiteta koji je obračunat prema primijenjenom tečaju i tečaja koji je bio važeći na dan korištenja kredita te je postignuta suglasnost o korištenju preplate po konverziji kredita vezanog za CHF valutnu klauzulu, dok ta razlika koju tužiteljica zahtijeva tužbom, nakon zaključenog Dodatka, nije sada u imovini tuženika bez pravne osnove pa nisu ispunjene pretpostavke za povrat propisane čl. 1111. ZOO.

20. Pritom se ne može prihvatiti shvaćanje da je eurski kredit trebalo zatvoriti i u većem dijelu od onoga kako je obračunato, s obzirom da je navedeno provedeno u skladu s metodologijom i postupkom propisanim odredbama ZID ZPK, a koji Zakon je prošao ocjenu ustavnosti pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske. Naime, Ustavni sud Republike Hrvatske u postupku ocjenjivanja suglasnosti s Ustavom RH ZID ZPK/15 (U-I/3685/2015) odlukom od 4. travnja 2017. ocijenio je spomenuti Zakon usklađenim s Ustavom Republike Hrvatske i nije prihvatio prijedlog većeg broja predlagatelja fizičkih osoba te osam kreditnih institucija za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti Zakona s Ustavom, ocjenjujući u opisanim okolnostima da ZID ZPK/15 zadovoljava kriterije formalne i materijalne ustavnosti. Dakle, imajući u vidu da je predmetni Dodatak Ugovoru o kreditu sklopljen na temelju (prisilnog) propisa koji je uspješno prošao test ocjenjivanja ustavnosti u ustavnosudskom postupku, valja zaključiti da njegove odredbe obvezuju stranke jer nemaju elemenata koji bi im davali obilježje nepoštenosti i imali za posljedicu njegovu ništetnost (tako i VSRH u odluci Rev-637/2019-2 od 15. studenoga 2022.).

21. Međutim, tužiteljica je tužbom zatražila i zatezne kamate pozivom na odredbu članka 1111. ZOO-a, i to od dana plaćanja pojedinačnih mjesečnih obroka kredita do konverzije. Taj dio, kako je razvidno iz naprijed navedenih odredaba, nije obuhvaćen obračunom konverzije uređenim posebnim propisom, kao što nije uključen ni u iznose koje snose potrošači, pa je u tom dijelu opravdano intervenirati prihvaćanjem tužbenog zahtjeva na temelju općeg propisa, ZOO-a, na čiju primjenu upućuje odredba članka 4. ZZP-a. Dakle, ostala je i nadalje obveza plaćanja nepodmirenih pripadajućih zateznih kamata na pojedinačne iznose obračunatih od dana dospijeća svakog pojedinog iznosa do dana prestanka obveze (izvršenom konverzijom), a koja obveza proizlazi iz odredbe čl. 1115. ZOO.

22. Tako je i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-925/2023-2 od 8. travnja 2025. naveo kako pravno shvaćanje izraženo u odluci broj Rev-586/2019-14 od 21. prosinca 2022. koje slijedi pravno shvaćanje sjednice Građanskog odjela od 13. i 20. prosinca 2022. broj Su-IV-33/2022-21, a koja je imala funkciju proširenoga sudskog vijeća, glasi:

„Potrošač koji je sklopio sporazum o konverziji kredita iz članka 19.c stavka 1. točke 6. Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ('Narodne novine' broj 102/15), nakon sklapanja tog sporazuma, ima pravo u skladu s općim

propisom iz članka 1111. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ('Narodne novine' broj 35/05 - dalje: ZOO) na isplatu pripadajućih zateznih kamata na više plaćene iznose koje je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s člankom 19.c ZID ZPK obračunatih u skladu s člankom 1115. ZOO od dana svake pojedine uplate do dana izvršene konverzije.“.

22.1. U istoj odluci Vrhovni sud Republike Hrvatske, u svrhu ujednačavanja sudske prakse najvišeg suda, zauzima stajalište da potrošač, koji je sklopio dodatak ugovoru o kreditu na temelju odredbi ZID ZPK/15, nakon sklapanja dodatka ugovoru, po osnovi ništetnosti ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli i promjeni kamatne stope više nema pravo na povrat više plaćenih iznosa, osim onih iznosa koji nisu bili predmet obračuna konverzije kredita u smislu članka 19.c u vezi s člankom 19.e ZIDZPK/15 (npr. zakonska zatezna kamata na razliku plaćenih pojedinih mjesečnih anuiteta).

22.2. Nadalje, Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci proširenog vijeća od 13 sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, u skladu s odredbom čl. 390. st. 2. ZPP-a, broj Rev-457/2025-21 od 27. svibnja 2026. u odnosu na pravno pitanje: "Ima li potrošač korisnik kredita koji je na temelju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine", broj 102/15 – dalje: ZID ZPK/15) ugovaranjem aneksa ugovoru konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom valutnom klauzulom CHF, ako konverzijom vjerovnik nije vratio sve neosnovane stečene koristi koje je stekao primjenom ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora?" dao je odgovor: "Potrošač korisnik kredita koji je na temelju ZID ZPK/15 ugovaranjem Aneksa Ugovoru o kreditu konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom valutnom klauzulom u CHF, ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog ugovora kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita (30. rujna 2015.) i to u punom iznosu bez oduzimanja od preplate utvrđene u konverziji.".

23. U ovome postupku provedeno je financijsko vještačenje po sudskom vještaku Zrinku Ručeviću iz Ručević vještačenja d.o.o., a nalaz i mišljenje od 30. rujna 2025. prihvaćen je u cijelosti, s obzirom je jasan i razumljiv, u njemu je potpunosti odgovoreno na zadatak postavljen od suda, a nakon usmenog obrazloženja vještaka na glavnoj raspravi nijedna od stranaka nije imala nikakvih primjedbi na nalaz i mišljenje niti je ijedna od stranaka imala kakvih drugih dokaznih prijedloga na tu okolnost.

24. Tako je vještak u prihvaćenom nalazu i mišljenju naveo kako su Zagrebačka banka d.d. Zagreb kao kreditor i Marijana Perković kao korisnik kredita zaključili 12. siječnja 2007. Ugovor o namjenskom kreditu broj 3208248738/07 sa sljedećim osnovnim ugovornim elementima: iznos kredita je kunska protuvrijednost od 199.400,00 CHF obračunato po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate, rok otplate 25 godina (300 mjeseci), otplata u jednakim mjesečnim anuitetima, promjenjiva kamatna stopa redovnih kamata, koja je na dan sklapanja Ugovora

iznosila 4,30 % godišnje, prema prometu po kreditu, dospijeće prve obveze bilo je 1. ožujka 2007., a sljedeće svakog prvog dana u mjesecu, otplata mjesečnih anuiteta, iskazanih u valuti, u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja. Kredit je isplaćen 30. siječnja 2007., s kojim danom je srednji tečaj HNB za valutu CHF iznosio 4,546882 kn za 1 CHF pa je isplaćeni iznos od 199.400,00 CHF iskazan u protuvrijednosti kuna iznosio 906.648,27 kn, odnosno 120.332,90 EUR. Zagrebačka banka d.d. kao kreditor i Marijana Perković kao korisnik kredita zaključili su 5. veljače 2016. Dodatak Ugovoru o kreditu, sa sljedećim osnovnim elementima: na dan 30. rujna 2015. nedospjela glavnica konvertiranog kredita u EUR iznosi 99.283,33 EUR, prema izračunu konverzije od 30. rujna 2015. uplatama po kreditu u CHF iskazana je preplata u odnosu na konvertirani kredit u EUR za iznos od 54.970,65 kn, odnosno za iznos od 7.295,86 EUR.

U skladu s utvrđenjima i izračunima iz nalaza, vještak je dao mišljenje kako slijedi: - ako se promatraju samo iznosi koje je korisnik kredita više platio, tada slijedi razlika obveza u razdoblju od dana dospijeća prve obveze (1. ožujka 2007.) do dana izračuna konverzije (30. rujna 2015.), a koja proizlazi iz promjene kamatne stope u razdoblju otplate kredita, iznosi ukupno 10.722,05 CHF, odnosno 6.470,32 EUR, zatezne kamate na mjesečne iznose razlika po osnovi promjenjive kamatne stope, obračunane za razdoblje od prvog dana nakon dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., iznose 3.985,27 EUR, razlika obveza u razdoblju od dana dospijeća prve obveze (1. ožujka 2007.) do dana izračuna konverzije (30. rujna 2015.), a koja proizlazi iz promjene tečaja u razdoblju otplate kredita, iznosi ukupno 16.310,97 EUR, zatezne kamate na mjesečne iznose razlika po osnovi tečajnih razlika, obračunane za razdoblje od prvog dana nakon dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., iznose 5.420,78 EUR. Nakon obračuna zateznih kamata na mjesečne iznose razlika po gore navedenim osnovama, za razdoblje od dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., kao i nakon uračunavanja efekata konverzije, preostalo dospjelo potraživanje s danom 30. rujna 2015. iznosi 24.891,48 EUR (22.781,29 EUR glavnice i 2.110,19 EUR dospjelih nepodmirenih zateznih kamata), kunski iznos preostale glavnice na dan izračuna konverzije (30. rujna 2015.) koji je tuženik više obračunao u odnosu na iznos preostale glavnice kakva bi bila da se od početka otplate kredita do 30. rujna 2015., odnosno do dana izračuna konverzije primjenjivala kamatna stopa od 4,30 %, te da se od početka otplate do dana izračuna konverzije primjenjivao ugovoreni tečaj CHF prema HRK na dan isplate kredita, iznosi 8.324,31 EUR.

24.1. Po prigovoru tuženika, vještak je u usmenom obrazloženju na glavnoj raspravi naveo kako je u smislu toga treba li se iznos priznat u konverziji uračunati u dospjelo glavno potraživanje ili u dospjele zatezne kamate, izračune sačinio prema pravilima o namirenju prema kojemu se zatezna kamata namiruje prije glavnice. U pogledu obračunate zatezne kamate, naveo je kako on nije vršio obračun zatezne kamate na preplatu utvrđenu konverzijom, već na iznose glavnog potraživanja, koji su predmet ovoga postupka. U pogledu izračuna preostale glavnice i njenog umanjenja, naveo je kako će ona u cijelosti prijeći u imovinu tuženika tek po otplati cijelog kredita.

25. Kako je prethodno obrazloženo, tužiteljica bi imala pravo na zateznu kamatu na više plaćene iznose koje je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s čl. 19.c ZID ZPK obračunatih u skladu s čl. 1115. ZOO od dana svake pojedine uplate do dana izvršene konverzije (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev 586/2019 od 21. prosinca 2022., Rev-925/2023-2 od 8. travnja 2025. i Rev-457/2025-21 od 27. svibnja 2026.), a vještak je u nalazu i mišljenju koje je u cijelosti prihvaćeno sačinio obračun tih zateznih kamata i naveo

kako zatezne kamate na mjesečne iznose razlika po osnovi promjenjive kamatne stope, obračunane za razdoblje od prvog dana nakon dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., iznose 3.985,27 eura, a zatezne kamate na mjesečne iznose razlika po osnovi tečajnih razlika, obračunane za razdoblje od prvog dana nakon dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., iznose 5.420,78 EUR.

27. U odnosu na institut zastare mjerodavna pravna norma je ona iz članka 241. ZOO, prema kojoj se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine, a vezano uz odredbe čl. 502.a – 502.h ZPP, kojima je reguliran procesnopravni institut podnošenja tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava. Stoga je utvrđeno da je vođenjem kolektivnog spora došlo do prekida zastare u smislu članka 241. ZOO, jer u protivnom vođenje postupka kolektivne zaštite u opisanim okolnostima ne bi imalo smisla i pravna norma bila bi lišena svog korisnog učinka (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018.). Zastara restitucijskog zahtjeva u ovome predmetu bila je prekinuta podnošenjem kolektivne tužbe te je počela ponovno teći (ispočetka) od dana kada je postala pravomoćna odluka povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj P-1401/2012 (koja je postala pravomoćna 13. lipnja 2014. u odnosu na ništetnost ugovorene promjenljive kamatne stope, odnosno 10. lipnja 2018. u odnosu na ništetnost vezanosti za valutu CHF), stoga zastara u ovom slučaju ponovno teče od 14. lipnja 2014. za povrat po osnovi preplate zbog kamatne stope, a od 11. lipnja 2018. za povrat po osnovi preplate zbog valutne klauzule, a kako je zastarni rok za restituciju u ovome slučaju opći petogodišnji zastarni rok iz članka 225. ZOO, to potraživanje tužiteljice nije zastarjelo.

29. Dakle, kako je prethodno ovom odlukom obrazloženo, glavni dio je prestao s obzirom je cjelokupan iznos koji je tužiteljica uplatila do dana obračuna konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po kreditu uz valutnu klauzulu u Eur, dok je preostalo potraživanje po osnovi zatezne kamate, koja nije bila predmet konverzije i u odnosu na koju je tužbeni zahtjev prihvaćen i to za zatezne kamate na mjesečne iznose razlika po osnovi promjenjive kamatne stope, obračunane za razdoblje od prvog dana nakon dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., u visini 3.985,27 eura, a za zatezne kamate na mjesečne iznose razlika po osnovi tečajnih razlika, obračunane za razdoblje od prvog dana nakon dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., u visini 5.420,78 EUR, kao pod točkom II. izreke ove presude, dok je u preostalom dijelu, obuhvaćenom konverzijom, u visini 22.781,29 eura sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 1. listopada 2015. do isplate, u visini od 2.110,19 eura te u visini od 8.324,31 eura sa zateznom kamatom od 1. listopada 2015. do isplate, tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao djelomično neosnovan, na način naveden pod točkom IV. izreke presude.

29.1. U pogledu deklaratornog dijela kojim tužiteljica traži od suda utvrđenje ništetnosti odredbi predmetnog Ugovora, isti je prihvaćen za dio kojim traži utvrđenje ništetnosti odredbe o vezanosti otplate kredita uz valutu švicarski franak (članak 7. predmetnog Ugovora) i odredbe o promjenljivoj kamatnoj stopi u skladu s odlukom tuženika (članak 2. predmetnog Ugovora), dok je tužbeni zahtjev za utvrđenjem ništetnosti odredbe o odobrenju kredita i stavljanju na raspolaganje tužiteljici iznosa u kunskoj protuvrijednosti švicarskog franka, tužbeni zahtjev odbijen kao djelomično neosnovan, s obzirom se ne radi o ništetnoj odredbi. Naime, u tom dijelu odredba je jasna i razumljiva i u skladu je s čl. 22. st. 1. ZOO-a, a utvrđenje ništetnosti odredbe o

isplati kredita u kunskoj protuvrijednosti strane valute nije sadržano ni u odluci donesenoj u kolektivnom sporu, tako da je taj dio tužbenog zahtjeva odbijen kao djelomično neosnovan, kao pod točkom III. izreke ove presude.

30. Zahtjev za naknadom neimovinske štete nastale tužiteljici, postavljen u visini 4.645,30 eura sa zateznom kamatom od podnošenja tužbe do isplate, odbijen je kao neosnovan, s obzirom da tužiteljica u ovome postupku nije dokazala pretpostavke za naknadu štete, koje je u skladu s čl. 219. ZPP-a bila dužna dokazati, a koje pretpostavke su propisane odredbom čl. 1045. ZOO-a.

30.1. Naime, tužiteljica je u svome iskazu navela kako je patila od nesanice i kako probleme sa štitnjačom povezuje upravo s rastom visine rata iz predmetnog ugovora, no tuženik je već u odgovoru na tužbu osporio uzročnu vezu između takvog zdravstvenog stanja tužiteljice i predmetne otplate kredita, a tužiteljica na tu okolnost nije predložila nikakve dokaze, tako da je prema pravilima o teretu dokazivanja, u skladu s odredbom čl. 221.a ZPP-a takav zahtjev odbijen kao neosnovan.

31. Odbijen je i prijedlog tužiteljice za određivanjem privremene mjere, s obzirom da je odredbom čl. 344. Ovršnog zakona (Narodne novine, broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24, dalje OZ) propisano kako se privremena mjera radi osiguranja novčane tražbine može odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje tražbine i opasnost da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati.

31.1. Naime, tužiteljica, osim što je tražbina učinjena vjerojatnom samo u manjem dijelu (u pogledu zatezne kamate na preplatu po promjenljivoj kamati i tečaju), nije ni istakla tvrdnje ni predložila dokaze na okolnost postojanja opasnosti o otežanoj naplati tražbine, a što u skladu s citiranom odredbom predstavlja pretpostavku za određivanje privremene mjere koja kumulativno ima biti ispunjena s pretpostavkom vjerojatnosti tražbine.

31.2. Stoga je odlučeno kao pod točkom I. izreke rješenja koje je sastavni dio ove presude.

32. U pogledu troškova postupka, sud je cijenio okolnost što je tužiteljica uspjela sa dva od tri deklaratorna zahtjeva, što je uspjela sa zahtjevom za isplatom zatezne kamate, a odbijena je s glavnim potraživanjem, kao i sa zahtjevom radi naknade štete, u pogledu kojega je odbijena i u osnovi i visini u cijelosti, a odbijen je i prijedlog za određivanjem privremene mjere. Također, uzeta je u obzir činjenica da bi snošenjem troškova postupka tužiteljica bila uskraćena za povrat imovine koja se našla u imovini tuženika upravo zbog ništetnih odredbi ugovora kojega je tuženik sastavio i nametnuo ih tužiteljici.

32.1. Stoga je, s obzirom na sve navedeno, u ovome postupku odlučeno da svaka strana snosi svoje troškove, u skladu s odredbom čl. 154. st. 4. ZPP-a, kao pod točkom II. izreke rješenja koje je sastavni dio ove presude.

U Zagrebu 29. listopada 2026.

Sutkinja:
Ela Mišura Stopfer

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:
- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda županijskom sudu.

DNA:
1. Tužiteljici po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088f-57f9b**

Kontrolni broj: **0bde7-d71c5-44e9d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.